

væntaði, at tað hastiliga fór at reisa seg við aftur. Men, verksmiðjufolkangarnir í Ruhr lögdu upp í paralagi við Hitleri og hjálptu honum at skapa hitt »tríðja ríkið« sum nær við mundi gjørt enda á øllum.

Tað er skiligt, at ein landspartur við slikari álvarssögu má fara og geva monnum nóg hvúðbrot, nú teir koma saman at samráðast um lagu hans.

Tað er fatiligt, at Frakland, sum í öldir hevur ræðst »Germania«, og sum hevur sulað so mikið undir týskum atsóknum, er í stórum ótta um at lata henda ríka landspart aftur til Týsklands og so geva Týsklandi høvi til at vápna seg á tríðja sinni.

Verðin er nú býtt sundur í Eystan og Vestan. Hjá Amerika er tað Sovjetsamveldið, ið elvir mesta óttan, men fyri Vestanlondunum í Europa er tað meira Týskland, ið skuggan leggur.

Í spurninginum Ruhr og Týskland eru Vestanlondini heldur ikki samd. Amerika og Ongland herar fram at leggja Ruhr aftur at tí nýskipaða Týsklandi. Týskland við sinum nógvu milliönnum kann ikki liva á so trongum óki skal Ruhr takast frá tí, siga teir. Týskland hevur eisini mist so nóg eystanfyri.

Í Onglandi er eisini ymiskt, sum menn halda um Ruhrspurningin. Javnaðarmannablöð ávísar, at fer Ruhr aftur til týska ríkið uttan eftirlit verður havt við tí, fara teir týsku peningaharrarnir aftur at leggja upp í part við teir tjóðskaparligu hevndarmenninar eins og gjørt var í Hitler's dögum, og so hava vit eldin aftur.

Men Frakland er mest uppskakað og mest illtrúgvíð. Teir vilja hava »hjáartað úr orminum«, annars kenna teir seg ikki tryggjar. Óttin har fyri Týsklandi er gamal, og hann setir seg ímóti at geva Týskum líkindi til at vápna seg av nýggjum — sjálvt ikki um vápningin skuldi verið ætlað til at forða hini russisku Kommunismuni at trongt seg vestureftir.

Húsagrundir og kommunurnar

»Føroyatíðindi« gramdi seg illa um húsavíðurskiftini á Tvøroyri. Fólk lógu heilt úti á markini, og ikki fingi tey bygt, tí grundir fingust ikki. Skuldina fyri hetta óskil legði á sóknarstýrið. Slikt var smávegis og skuldi verið lætt hjá sóknarstýrinum at bøtt um.

Sóknarstýrin og kommunurnar fáa manga ábreiðsluna, og tíværri er mong fyri neyðini. Men at geva Froðbiar sóknar kommunu skuldseting fyri húsabygging og grundir, skuldi eftir

okkara uppfatan farið og verið rangvørgt.

Sum vit vita frá at siga, so er mest øll jörð í hesari sóknini, — eins og flestu sóknunum — sum høgliga fyri og nýtiligkundi verið til grundir, óðalsgöds, privat ogn.

Og er tað lógligt hjá sóknar-sóknarstýri, at »expropiera« óðalsjörð til privatar húsagrundir. Í hvussu er ljóðar tað lógvið, at »Føroyatíðindi« mælir til slikt, tí hetta blaðið áttalar í heilum teimum regluta og royndum, sum vilja ganga óðalsrættinum ovnær. — Ikki er nú so gott altíð at vera í lagi.

q

Eg tvági mínar hendur

Trolarar koma til Tingið at biðja veita sær lán til umvælingar.

Har av stendst drúgvur orðadróttur við álopum hvør á annan, hvussu disponerað er, og hvussu skeiðt atborið er við trolarakeypum. Og undir slikum orðadrátti er gott høvi til at tvága sínar hendur og geva teimum, sum ábyrgd skulu hava havt skuldina fyri, at ringir trolarar eru keyptir.

Ivaleynt eru fleiri trolarar komnir til landið, sum ikki skuldu verið komnir; men »tað ið illa er yrkt er illa kvøðið«. Skipakeypini komu skeiðt fyri frá fyrstu byrjan. Landið skuldi staðið fyri keypunum. Landið skuldi gjørt avtalur við stjórnrir og skipasmíðjur, havt kønar menn, maskinmenn og skipasmíðir burturi, sum kanna kunda dygdina av fornum og eftiransa umvølingum.

Nú hevur tað verið so, at hvør einstakur hevur keypt skip. Vinnulánsgrunnur hevur veitt lán, men bankar hava eisini veitt lán, og hava teir ikki eins og Vinnulánsgrunnur eisini latið lán til ring trolarakeyp? So har kann skuld verða lögð á báðar lánstovnar. Men hetta orðaskiftið bæði á Tingi og í blóðum lýsir ógvuliga væl hitt nú so kenda lyndið at lasta aðrar og vera fróur at leggja skuld fyri vansar á hinar, sum ábyrgd skulu hava havt, og so sleppa sær undan sjálvir.

— Sum nevnt hava vit fingið ring skips-keyp. Men um so hevur verið, er tó skeiðt! at koyra eina skóvu yvir alt, ið gjørt er, og siga, at tað var betur ógjørt.

Trolaraflotin eins og hin skipaflotin hevur lagt nóg

Nýtið barnahjálparmerki
sum jólamerki

inn til Føroya land, og tey tiltök, ið bæði hin einstaki og samtökur hava gjørt, eru stórliga at rósa. Tí má verða sagt, at hitt almenna eigur at hjálpa, um nakað skil er í at hjálpa. Fiskimenn, sum áráðið og arbeiðshugur er í, kunna ikki verða beindir burtur, tá ið teir heita á hitt almenna at fáa stuðul at væla um sínir for.

Ein ungmannaabók

Ungmannaabókurnar blóma í okkara dögum. Vit kenna tær eisini, hesar gitnu, sum vit krógvaðu okkum við og ikki sleptu, fyrenn síðsta reglan var lísir: Kaptajn Marryat, Jules Verne, Robinson Crusoe o.a.

Ungmannaabókurnar á føroyskum hevur ongatið verið nógur, og minstur nú hesi seinastu árin. Føroysk børn fingi Robinson Crusoe, og tað var kærkomin gáva. »Ungu Føroyar«, hitt frálíka ungmannaablaðið, og so jólabókurnar. Men allt hetta fór undir heilt, og tómligt hevur verið síðan.

Tá ið tí slik bók sum Ein Ribbaldur eftir Eilif Mortansson kemur út, er tað í tarvi.

Hon er vælskrívað. Málið er gott, og persónar og hendingar koma soleiðis fyri, at ungdomurin sleppur ikki bókin, fyrr enn hon er úti.

Handilsmannasonnurnin Høgni er hævðspersónurin. Skúlin er

Vil

Seyðavil verða keypt til lægsta pris.

I.S. FØROYA VILREINSARÍ
Tlf. 583

Tit fáa
bestu málingina hjá okkum.
M. P. Jacobsens málarabúð.

Færøsk Margarine

VITA No 1

Færøsk Produkt.

Vitaminiseret

Fint Produkt.

Ferðatælan fyri s.s. „TJALDUR“

Januar og februar 1949

ÚR KEYPMANNAHAVN:

8. januar . 29. januar . 19. februar

ÚR FØROYUM:

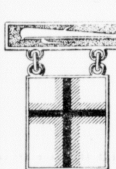
18. januar . 8. februar . 1. mars

P/f Skipafelagið Føroyar.

honum ein pest, og tá ið hann heldur, hann hevur tikið lívið av sinum besta vini Hanusi, rýmir hann við einum Portugisara, sum hevur ligið á firðinum, til Ísland. Hetta er ein sprittsmuglari, og hann fær ikki góðar dagar har umborð, so allur »romantikkur« fer av sjólvinum. At endanum sleppur hann av og umborð í íslenska verju-skipið, og so heim til Føroyar, har óll hava hildið hann vera deyðan. Men sjóhugin hevur hann mist, og ger fadírimum til vildar: at fara niður og lesa. —

Eilif Mortansson hevur útgivið aðrar dreingjabókur. Eisini hevur hann skrivað stutt-sögur, sum staðið hava í donskum blóðum. Hann er búsitandi í Danmark, og tað hann higartil hevur skrivað, hevur verið á donskum.

Hjalmar Jacobsens bóka-handil, Tórshavn, stendur fyri útgávu, og kostar bókin 3.75 kr. Tað er sjálvandi, at føroyskur ungdomur keypir sær hesa bókina.

BRINGUMERKI
av sterlingsilvuri
og emalju
(20 kr.)

Frálíkar JÓLAGÁVUR

Klökkur við dupultslagi
Armbandsur
Vekjarar
Ringar
Silvurlutir

AAGE DAHL
ursmíðarin í Quallingsgardi, tlf. 505

Føroya
Sjóvátrygging

Skip - motorbátar
útróðrabátar - vørur
verða tryggjað